

Ks. Jerzy Misiurek. *Męczennicy miłości i prawdy*. Rybnik: Signum Magnum 1999 ss. 63.

Fanatyzm religijny, który nie ma nic wspólnego z łaską wiary, zawsze będzie zagrażał spokojnej pracy tak indywidualnej, jak i społecznej. Genezy fanatyzmu religijnego należy szukać w dyspozycji religijnej należącej do kondycji bytu ludzkiego. Chrystus nie zgadza się na fanatyzm wyrywania kąkoli (por. Mt 13, 24-29). Zapowiada jednak, że wrogowie będą zabijać nowych ludzi w przekonaniu, że tak chce Bóg (por. J 16, 2-3). Szawel dyszał żądzą zabijania uczniów Pańskich (por. Dz 9, 1); zgadzał się na zabójstwo Szczepana (por. Dz 8, 1); mówi o sobie: „żyłem według [zasad] najsurowszego stronnictwa naszej religii jako faryzeusz” (Dz 26, 5).

Tych kilka refleksji nad faktem i tajemnicą Kościoła świętego, który cieszy się ogromnym zastępem męczenników Miłości i Prawdy, pragnie zwrócić uwagę na doniosłość Kościoła w dziejach świata.

Wyrażam autentyczną wdzięczność ks. J. Misiurkowi, że w końcu drugiego tysiąclecia obdarzył nas, nowych ludzi przepięknym wglądem w historię męczenników Miłości i Prawdy od samego zarania Kościoła świętego aż po koniec naszego wieku. Aż dziw bierze, że można było na kilkudziesięciu stronach ukazać męczenników wyszukanych tortur religijnie sfanatyzowanych postaw ludzkich wobec Kościoła świętego. Autor bardzo pięknym stylem wprowadza czytelnika w dzieje poszczególnych epok chrześcijańskich, w dzieje chrześcijan na poszczególnych kontynentach, ukazując tajemnicę pięknego zwycięstwa męczenników Miłości i Prawdy; męczenników Miłości, tak bowiem rozumie Boga nowy człowiek (por. 1 J 4, 16); męczenników Prawdy, taki bowiem jest Chrystus (por. J 14, 6).

W „Przedmowie” ks. J. Misiurek pisze, że „męczeństwo chrześcijan jest świadectwem ich bezgranicznej miłości wobec Chrystusa i świadectwem złożonym prawdzie” (s. 3). We „Wprowadzeniu” dodaje, że męczeństwo to „szczególny dar i najwyższa próba miłości” (s. 7). W tych dwóch zdaniach wytłumaczył Autor tytuł swego dzieła.

Autor informuje czytelnika o męczennikach Miłości i Prawdy w czterech epokach. Pierwsza epoka obejmuje czasy od zarania dziejów Kościoła, jego męczeństwa, o którym piszą już Autorzy Nowego Przymierza, szczególnie Apokalipsa św. Jana oraz Dzieje Apostolskie, aż do wieku VI. Druga epoka prześladowań to średniowiecze od VI do końca XV wieku. Trzecia epoka dotyczy czasów nowożytnych od XVI do XX wieku. Czwarta epoka to nasz wiek XX. Dobrze się stało, że Autor nie omieszkał poinformować o okrutnym męczeństwie ks. Jana Szczepańskiego († 1948), proboszcza z Brzeźnicy Bychawskiej. Zacytował również słowa ówczesnego biskupa lubelskiego, ks. S. Wyszyńskiego, który na wieść o morderstwie dokonanym na ks. J. Szczepańskim napisał w liście do księży dekanatu lubartowskiego, że został on zamordowany, ponieważ był „kapłanem, sługą ołtarza i Kościoła świętego”, oraz że spokój i męstwo są najlepszą odpowiedzią nieprzyjaciołom Kościoła świętego (s. 58).

W zakończeniu Autor zwrócił uwagę na wołanie Jana Pawła II, aby nie zapominać o męczennikach i zbierać ich świadectwa (s. 62).

Komu ta pozycja jest dedykowana? Po prostu wszystkim. U ludzi nowych, żyjących sakramentalnie w Kościele świętym, pogłębi wiarę, przysporzy radości za dar pielgrzymowania wąską drogę życia sakramentalnego. Nieprzyjaciołom Kościoła świętego zapewne otworzy oczy, aby się wyzbyli głupiego fanatyzmu religijno-ideologicznego i politycznego. Pozycję czyta się jednym tchem. Powinna być czytana w katolickich rozgłośniach radiowych, w Radiu „Maryja”; okaże się również źródłem dla katechez, pomocą dla kapłanów, osób konsekrowanych i katechetów.

Antoni J. Nowak OFM